

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-470/16

**North East Pylon Pressure Campaign Ltd a Maura Sheehy
proti
An Bord Pleanála a další**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Vrchní soud, Irsko)]

„Řízení o předběžné otázce – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Směrnice 2011/92/EU – Právo příslušníků dotčené veřejnosti dosáhnout přezkoumání – Předčasně podaná žádost – Pojmy ‚nepřiměřeně nákladné‘ a ‚[rozhodnutí, akty nebo nečinnost podléhající ustanovením o účasti veřejnosti obsaženým v této směrnici]‘ – Použitelnost Aarhuské úmluvy“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. března 2018

1. *Životní prostředí – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Směrnice 2011/92 – Právo příslušníků dotčené veřejnosti podat opravný prostředek – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Působnost – Žádost o připuštění soudního opravného prostředku předložená v průběhu územního povolovacího řízení – Zahrnutí*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92, čl. 11 odst. 4)

2. *Životní prostředí – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Směrnice 2011/92 – Právo příslušníků dotčené veřejnosti podat opravný prostředek – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Působnost – Požadavek omezující se pouze na náklady vztahující se k části opravného prostředku, která se zakládá na porušení pravidel o účasti veřejnosti uvedené směrnice – Důsledky*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92, čl. 11 odst. 4)

3. *Předběžné otázky – Pravomoc Soudního dvora – Výklad mezinárodní dohody uzavřené mezi Společenstvím a členskými státy v rámci sdílených pravomocí – Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) – Zahrnutí*

(Článek 267 SFEU; Aarhuská úmluva; rozhodnutí Rady 2005/370)

4. *Mezinárodní dohody – Dohody Unie – Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) – Ustanovení této úmluvy týkající se přístupu ke spravedlnosti – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Působnost – Žádost o připuštění soudního opravného prostředku předložená v průběhu územního povolovacího řízení – Zahrnutí*

(Aarhuská úmluva, čl. 9 odst. 3 a 4; rozhodnutí Rady 2005/370)

5. *Mezinárodní dohody – Dohody Unie – Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) – Ustanovení této úmluvy týkající se přístupu ke spravedlnosti – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Působnost – Náklady vztahující se k části opravného prostředku, která se zakládá na vnitrostátním právu životního prostředí – Zahrnutí – Přímý účinek – Neexistence – Povinnost vykládat vnitrostátní procesní právo v souladu s nimi*

(Aarhuská úmluva, čl. 9 odst. 3 a 4; rozhodnutí Rady 2005/370)

6. *Mezinárodní dohody – Dohody Unie – Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) – Ustanovení této úmluvy týkající se přístupu ke spravedlnosti – Směrnice 2011/92 – Právo příslušníků dotčené veřejnosti podat opravný prostředek – Požadavek, aby řízení nebylo nepřiměřeně nákladné – Výjimka z tohoto požadavku, pokud je opravný prostředek podán neuvážlivě nebo je šikanózní nebo pokud mezi údajným porušením vnitrostátního práva a škodou neexistuje žádná souvislost – Nepřípustnost*

(Aarhuská úmluva, čl. 9 odst. 4; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92, čl. 11 odst. 4; rozhodnutí Rady 2005/370)

1. Článek 11 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí musí být vykládán v tom smyslu, že se požadavek, aby určitá soudní řízení nebyla nepřiměřeně nákladná, použije na takové řízení před soudem členského státu, jako je řízení ve věci v původním řízení, v jehož rámci se určuje, zda může být v průběhu územního povoloovacího řízení připuštěn opravný prostředek, a to tím spíše když tento členský stát nestanovil, v jaké fázi může být opravný prostředek podán.

(viz bod 34, výrok 1)

2. V případě, kdy návrhové uplatňuje důvody vycházející z porušení pravidel o účasti veřejnosti na rozhodovacím procesu v oblasti životního prostředí zároveň s důvody vycházejícími z porušení jiných pravidel, vztahuje se požadavek stanovený v čl. 11 odst. 4 směrnice 2011/92, aby určitá soudní řízení nebyla nepřiměřeně nákladná, pouze na náklady vztahující se k té části opravného prostředku, která se zakládá na porušení pravidel o účasti veřejnosti.

Pokud, jako je tomu v případě žádosti o připuštění opravného prostředku, jež vedla k řízení o náhradě nákladů ve věci v původním řízení, opravný prostředek proti postupu, na který se vztahuje směrnice 2011/92, míjí právní úvahy vycházející z pravidel o účasti veřejnosti s argumenty jiné povahy, přísluší vnitrostátnímu soudu, aby *ex aequo et bono* a v souladu s použitelnými vnitrostátními procesními pravidly rozlišil náklady související s každým z obou typů argumentace s cílem zajistit, aby se požadavek zákazu nepřiměřených nákladů vztahoval na část opravného prostředku vycházející z pravidel o účasti veřejnosti.

(viz body 43, 44, výrok 2)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 46)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 47–51)

5. Článek 9 odst. 3 a 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené v Aarhusu dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že za účelem zajištění účinné soudní ochrany v oblastech upravených unijními předpisy na ochranu životního prostředí se požadavek, aby určitá soudní řízení nebyla nepřiměřeně nákladná, vztahuje na tu část opravného prostředku, na kterou by se nevztahoval tentýž požadavek, který vyplývá v souladu se směrnicí 2011/92 z odpovědi dané na druhou otázku, pokud se navrhovatel v rámci tohoto prostředku snaží zajistit dodržení vnitrostátního práva životního prostředí. Tato ustanovení sice nemají přímý účinek, avšak vnitrostátnímu soudu přísluší vykládat vnitrostátní procesní právo v nejvyšší možné míře v souladu s nimi.

Proto pokud je dotčeno použití vnitrostátního práva v oblasti životního prostředí, zejména při realizaci projektu společného zájmu ve smyslu nařízení č. 347/2013, přísluší vnitrostátnímu soudu vykládat vnitrostátní procesní právo v nejvyšší možné míře v souladu s cíli stanovenými v čl. 9 odst. 3 a 4 Aarhuské úmluvy tak, že soudní řízení nesmí být nepřiměřeně nákladné.

(viz body 57, 58, výrok 3)

6. Členský stát se nemůže odchýlit od požadavku uloženého článkem 9 odst. 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a článkem 11 odst. 4 směrnice 2011/92, aby určitá soudní řízení nebyla nepřiměřeně nákladná, pokud je opravný prostředek podán neuvážlivě nebo je šikanózní nebo pokud mezi údajným porušením vnitrostátního práva v oblasti životního prostředí a škodou na životním prostředí neexistuje žádná souvislost.

V tomto ohledu je třeba připomenout, že požadavek stanovený jak v čl. 11 odst. 4 směrnice 2011/92, tak v čl. 9 odst. 4 Aarhuské úmluvy, aby soudní řízení nebyla nepřiměřeně nákladná, nezakazuje, aby vnitrostátní soudy uložily náhradu nákladů řízení navrhovateli. Je tudíž možné, aby vnitrostátní soud vzal v úvahu takové faktory, jako jsou zejména rozumná šance na úspěch opravného prostředku nebo jeho neuvážlivý či šikanózní charakter, za předpokladu, že výše nákladů uložených navrhovateli není nepřiměřeně vysoká.

(viz body 60, 61, 65, výrok 4)